

SFS 2006:1395

Utkom från trycket
den 15 december 2006

Lag om ändring i luftfartslagen (1957:297);

utfärdad den 7 december 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om luftfartslagen (1957:297)² dels att nuvarande 9 kap. 11 § skall betecknas 9 kap. 8 a §, dels att 9 kap. 1 och den nya 8 a §§ och 10 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 9 kap. 9 § skall lyda ”Bestämmelser i anledning av förordning (EG) nr 2027/97”,

dels att rubriken närmast före nuvarande 9 kap. 11 § skall sättas närmast före den nya 9 kap. 8 a §,

dels att det i lagen skall införas sju nya paragrafer, 9 kap. 11–14 §§ och 10 kap. 1 a, 2 a och 2 b §§, av följande lydelse,

dels att det närmast efter 9 kap. 1 § skall införas en ny rubrik som skall lyda ”Bestämmelser om Montrealkonventionen”,

dels att det närmast före 9 kap. 11 och 14 §§ skall införas nya rubriker av följande lydelse.

9 kap.

1 §³ Bestämmelser om lufttransporter finns i

1. rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag⁴,

2. rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage⁵,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91⁶, och

¹ Prop. 2006/07:3, bet. 2006/07:CU2, rskr. 2006/07:27.

² Lagen omtryckt 1986:166. Senaste lydelse av rubriken närmast före 9 kap. 9 § 2002:1130 (jfr 2004:540).

³ Senaste lydelse 2002:1130 (jfr 2004:540).

⁴ EGT L 240, 24.8.1992, s. 1 (Celex 31992R2407).

⁵ EGT L 285, 17.10.1997, s. 1 (Celex 31997R2027).

⁶ EUT L 46, 17.2.2004, s. 1 (Celex 32004R0261).

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer⁷.

I den utsträckning en fråga regleras av dessa förordningar, tillämpas inte svensk lag.

Bestämmelser som kompletterar förordningarna i första stycket 2–4 finns i 9–14 §§.

8 a §⁸ Bestämmelserna i 2–8 §§ skall inte tillämpas på transporter som omfattas av en främmande stats förbehåll enligt artikel 57 i Montrealkonventionen.

Bestämmelser i anledning av förordning (EG) nr 261/2004

11 § Konsumentverket skall utöva tillsyn över att lufttrafikföretag fullgör de skyldigheter som följer av förordning (EG) nr 261/2004.

12 § Om ett lufttrafikföretag inte lämnar information enligt artikel 14 i förordningen, får det åläggas att lämna informationen.

Talan om åläggande enligt första stycket väcks vid Marknadsdomstolen. En sådan talan får väckas av

1. Konsumentombudsmannen,
2. en näringsidkare som har ingått avtal om transport med lufttrafikföretaget, och
3. en sammanslutning av konsumenter eller näringsidkare.

I ett sådant mål gäller i övrigt de bestämmelser i marknadsföringslagen (1995:450) som är tillämpliga i mål om åläggande att lämna information enligt 15 § den lagen.

13 § I fall som inte är av större vikt får Konsumentombudsmannen meddela föreläggande om sådant åläggande som avses i 12 §.

För ett föreläggande enligt första stycket gäller vad som sägs i 21 § marknadsföringslagen (1995:450).

Bestämmelser i anledning av förordning (EG) nr 785/2004

14 § Luftfartsstyrelsen skall utöva tillsyn över att lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer fullgör de skyldigheter som följer av förordning (EG) nr 785/2004 i fråga om försäkring för skadeståndsansvar gentemot passagerare och för bagage och gods.

Ett sådant bevis som avses i artikel 5.1 i förordningen skall ges in till Luftfartsstyrelsen.

10 kap.

1 a § Om skyldighet för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer att ha försäkring för sådant ansvar som avses i 1 § finns bestämmelser i förordning (EG) nr 785/2004.

⁷ EUT L 138, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004R0785).

⁸ Senaste lydelse av tidigare 11 § 2002:1130 (jfr 2004:540).

2 § Om regeringen föreskriver det, skall det även i andra fall än som följer av 1 a § finnas försäkring för ansvar enligt 1 §. Försäkringen kan ersättas av någon motsvarande säkerhet som regeringen bestämmer.

2 a § Luftfartsstyrelsen skall utöva tillsyn över att lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer fullgör de skyldigheter som följer av förordning (EG) nr 785/2004 i fråga om försäkring för sådant ansvar som avses i 1 §.

Ett sådant bevis som avses i artikel 5.1 i förordningen skall ges in till Luftfartsstyrelsen.

2 b § Luftfartsstyrelsen får i fråga om sådana flygningar över svenskt område och sådana mellanlandningar som avses i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 785/2004 kräva bevis om giltig försäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Patrik Örnsved
(Justitiedepartementet)

